

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Un Disney que val

1. De què va? Tot seguint els auguris de la sacerdotessa de la tribu, un jove caçador d'ossos accepta l'aventura de convertir la fúria en amor...

2. Com va? Inefablement. És com si de cop donéssim la volta al tema esquizofrènic de l'Altre, versió a l'inrevés del Doctor Jekyll i Mister Hyde. Els aficionats a les llegendes dels indis Pawnee i dels Iroquesos recordaran amb plaer els contes que parlen de nois que, en el seu viatge iniciàtic de l'adolescència a l'edat adulta, es converteixen en ós.

Sí? I a posar-se dins la pell de l'enemic tradicional i fins i tot acabar adoptant la seva identitat. Amb gust ecològic de reviu-aventures innocents enmig de la natura salvatgina, curulla de rierols cristallins per glacials, ei! pura poesia Walt -Disney- Whitman, el film dibuixa animats encontres de sentiments primaris i contradictoris: en primer lloc, el de la culpa per la pèrdua del germà mort; segon, el del descobriment d'una tradició que ens espera i supera; i tercer, el de l'assumpció maliciosa d'acceptar allò que més odiem. Comptat i debatut: *Germà ós* és una deliciosa faula silvestre que val la pena assaborir amb ulls a doll ingenus. O de com un noi es converteix, de per vida, en ós portentós.

3. I va: per a la bona gent que identifica dibuix animat amb el retorn al paradís animal.

Germà ós

Directors: Aaron Blaise i Robert Walker. Música: Phil Collins. Animació: Kurt Weisengort. Producció: Walt Disney, EUA, 2003. 86 minuts, Rambla, Lauren.

Platí cine 8-4-04